

„BREVDUEN“

Organ

for

Medlemmerne af Brevdueforeningen **Kjøbenhavn**

stiftet 11te Juni 1878.

Nr. 2.

✻ MAI 1883. ✻

1ste Aarg.

Foreningsanliggender.

Ved den i Foreningen fra sidste Mødeaften den 6te April foretagne Ballotation optoges de proponerede 6 passive Medlemmer enstemmig.

Paa et af Formanden den 11te April arrangeret Møde i Vordingborg dannedes Brevdueforeningen „Kjøbenhavn's Vordingborgafdeling og valgtes til sammes Repræsentant Hr. Procurator C. L. Schwensen.

Auctionen over de fra Udlandet indforskrevne Brevdueunger, som afholdtes den 15de April, var godt besøgt, og opnaaede Ungerne en Gjennemsnitspris af 3 Kr. 25 Øre pr. Stk. Der vil iaar ikke blive bortauktioneret flere Brevdueunger, men da der fra Brevdueforeningen „Poesneck“ er stillet et større Antal saadanne til Formandens Disposition, vil det være Bestyrelsen en Glæde at kunne overlade disse til Foreningens Medlemmer, og bedes Ordre desangaaende snarest indsendte.

Ifølge Brev af 23de Marts fra Brevdueforeningen i Poesneck agter Foreningen atter iaar medio Juli at afholde en Kapflyvning herfra. Løsladelsen af Duerne er overdraget Bestyrelsen af vor Forening i Forbindelse med vort ærede Medlem og Poesnecks Forenings herværende Æresmedlem, Grosserer Nybølle; og vil Foreningens Medlemmer faa Adgang ved Løsladelsen.

Mandagen den 16de April afholdtes den ordinaire Generalforsamling. Som Dirigent valgtes Herr Grosserer Grundtvig. Begrundet paa Mangel af Plads vil en udføligere Beretning først følge i næste Nr. Kortelig skal bemærkes, at For-

manden oplyste, at Foreningen ved Generalforsamlingen i Oktober talte 16 Medlemmer, hvoraf 4 senere udmeldte sig. Efter denne Tid havde Foreningen haft en betydelig Tilgang, saaledes at den nu talte 87 Medlemmer, og deriblandt atter alle d'Herrer, der havde været tilstede ved Stiftelsen, men Tid efter anden udmeldte sig. Kassereren meddelte, at Foreningen nu disponerede over circa 1000 Kr., hvilket væsentlig hidrørte tra, at Foreningen kun havde haft Indtægter, idet alle hidtilværende Udgifter vare blevne bestridte af et Medlem af Foreningen. Det bestemtes derfor at Udgifterne ved Traineringen af Duerne skulde betales af Foreningens Kasse, og Duerne stedse ledsages af et Medlem til Løsladelsesstationen.

Traineringen til Vordingborg begynder **den 1ste Juni**. Indtegningen hertil, ved hvilken Duerne forsynes med Foreningens Stempel og Nr., foretages i Hôtel National **den 30te Mai Kl. 4**. Indskud pr. Due 25 Øre. D'Herrer, som have indbetalt 5 Kr. ved Generalforsamlingen, erindres om, at dette Indskud altsaa gjælder for 20 Duer.

Det vedtoges dernæst at benytte ensartede Kurve ved Traineringen og valgtes en af Bestyrelsen efter belgisk Mønster fremsat Model, som med Mærkeplade og Drikkekrus leveres til 6 Kr. 50 Øre pr. Stk. D'Herrer som derfor ønske at deltage i Traineringen med deres Duer anmodes om itide at indsende deres Ordre, da ingen Duer tilstedes Adgang til Traineringen uden i ovennævnte Emballage.

Fredagen den 4de Mai afholdes sidste Mødeaften i Vinterlocalet hos Herr Restauratør Thun, Linnésgade. D'Herrer anmodes om at give talrigt Møde

Brevduens Orientering.

Det fast Ubegribelige der ligger i at Brevduen, frem for mange andre Fugle, veed at finde Hjemmet, selv fra langt bortliggende Punkter, har naturligvis ført til, at Mange have været og ere beskæftigede med, at udfinde hvori den nævnte Duearts sjældne Evne bestaar. Nogle tilskrive den et Instinkt, lig det, der er eiendommeligt for Trækfugle, der om Efteraaret drager mod Syd, for om Foraaret at vende tilbage til deres vandte Hjem i Norden, snart i store Sværme og snart enkeltvis; nogle ved Dag, andre ved Nat, eftersom deres Vandredrift paalægger dem. Ingen af disse Fugle kan imidlertid modstaa denne Drift, men alle maa mekanisk følge med paa disse Reiser. Var Brevduen nu udrustet med og behersket af dette Instinkt da maatte man ogsaa hos den, fornemmelig om Foraaret, iagttage denne Vandredrift, hvad der, som enhver Brevdueholder bekjendt, ikke er Tilfældet. Dertil kommer endnu, at maatte det tilskrives et Instinkt, at Brevduen uagtet Afstanden og de forskellige Udgangspunkter vender tilbage til Hjemmet, da maatte den deraf følgerigtige Slutning blive, at alle Duer af den nævnte Art, der ikke bukke under paa Reisen, enten paa Grund af dens Længde eller de med samme forbundne Farer, maatte finde deres Slag, men dette er som vi vide, langt fra Tilfældet.

Man erfarer endog stadig ved Kapflyvninger, at jo nærmere det Punkt ligger Hjemmet, fra hvilket Duerne slippes, jo flere af dem komme tilstede, medens en længere Fjernelse og den derved fremkaldte Vanskelighed, betydelig fortynder den Flok der finder tilbage. Heraf følger, at Brevduen som Race mangler den Evne, som er nødvendig for at være Brevdrager og, at denne maa betragtes som et Fortrin, hvoraf de enkelte Individuer i større eller mindre Grad ere i Besiddelse. Følgelig maa en anden Aarsag være tilstede for Brevduens Gjenfinden af Hjemmet. Enhver der interesserer sig for Duer vil ogsaa have gjort den Erfaring, at de besidder en ualmindelig udviklet Orienteringssands, der sætter dem istand til, selv ved et flygtigt Øjekast, at indprænte sig engang sete Gjenstande, saasom Bygninger, Veje, Landskaber o. s. v., samt at de formaa at bevare visse Gjenstande hele Aar i Erindringen. Dette erfares hyppig paa saagodtsom ethvert Dueslag. Enhver Due nar sin Siddeplads som den beholder Aar efter Aar. Ligesom ethvert Par vælger sin Redeplads, og komme de efter en nok saa lang Fraværelse fra Hjemmet tilbage, saa er det første de foretage sig, atter at tage den fordums

Plads i Besiddelse og forsaavidt den i Mellemtiden er optaget, da at kjæmpe for den indtil den svageste Part er beseiret. Hos ældre Duer iagttager man ogsaa hyppig denne Orienteringssands paa anden Maade. Lukkes en Due første Gang ud fra et, deres tidligere Hjem fjerntliggende Slag, se vi den øieblikkelig svinge sig i Luften og forsvinde for Øiet, ofte saa hurtig at man skulde tro det umuligt for den, enten at have haft Leilighed til eller Sands for at lægge Mærke til, mindre endnu at erindre sig de stedfindende Omgivelser, og dog er dette saa. Eieren ser, stundom ikke i flere Dage en bortflyvende Due, saa at den alt betragtes som tabt, men pludselig viser den sig streifende omkring Slaget for derefter at tage Plads paa et høitliggende Punkt, fra hvilket den derefter ofte mat og atkræftet holder sit Indtog paa Slaget. Duen har altsaa i samme Øieblik den tog Flugten indpræntet sig Slagets Beliggenhed og Omgivelser saa bestemt i Erindringen, at den atter kan finde tilbage, naar det paa Grund af tilstedeværende Omstændigheder, ikke har været den mulig at naa det gamle Hjem. Exempler haves ogsaa paa, at en Due, sluppen ud af dens Indelukke gennem en tilfældig Aabning, efter flere Dages Omstreifen og Søgen er vendt tilbage til Slaget, af samme Aabning som den af hvilken den slap ud. Dette som Bevis for, at Duen ikke alene er istand til, at indprente sig den engang sete Gjenstand, men i evare den saaledes i Erindringen, at den selv efter længere Tid kan gjenkjende og gjenfinde den, en Egenskab der dertil er saa langt fra enestaaende, at vi hyppig gjenfinde den i den øvrige Dyreverden, saaledes t. Ex. hos Hesten, Hunden og Fl.

Brevduen besidder saaledes den nævnte Sands i en usædvanlig høi Grad, men som alt udtalt er den langt fra tilstede eller udviklet paa samme Maade hos alle Individuer af denne Race. Man har saaledes Duer der bærer Navn af Brevdue fordi de saavel i Farve som Øie ligner disse, men som ikke vide at finde nogle faa Mil tilbage, medens andre som bekjendt kan finde Slaget fra en Afstand af flere hundrede Mil. De første kunde have det samme skarpe Øie som de sidstnævnte, men Orienteringssandsen mangler.

Ligesom en god Due som paavist, indprænter sig saavel Slaget som dets Omgivelser, saaledes fastholder den i blivende Erindring et Billede af de Egne de gennemflyve, samt mærker sig Retningen og hvad dermed staar i Forbindelse. At den benytter sit skarpe Syn som Veileder, bliver ogsaa forklarligt deraf, at Brevduen ingensinde stiger til den svimlende Høide man ofte høre fortælle, men indtager en Afstand fra Jorden der vel lader den overskue sine Omgivelser i vide Kredse, men sam-

tidigt tydeligt fremstiller for Blikket, de betydende Gjenstande der forekommer paa dens Rejser. Dens Flugt er altsaa i fuldstændig Modsætning til Trækfuglen. Denne der ofte vandrer om Natten, uden med Øiet at kunde fastholde nogetsomhelst Punkt paa Jorden, ledes altsaa af et Instinkt, der fører dem alle uden Undtagelse til den engang valgte Bolig, forsaavidt de ikke omkomme paa Reisen. Man ser endvidere Brevduen i taaget og mørkt Veir flyve meget lavt, fordi det da er umuligt for Øiet, fra en større Høide, at trænge igjennem det tykke Luftlag og naa Jorden, medens den derimod i klart Veir stiger forholdsvis meget høit. Sænker der sig pludselig under Flugten en Taage over Jorden, forville alle Duerne sig og ikke en Eneste kommer prompte hjem. Lignende indtræffer i Snefog. Brevduen bliver altsaa ubetinget ledet af Øiet og den ovenfor udtrykte Orienteringssands, hvisaarsag det vil være aldeles umulig for Eiere af Brevduer, uden af Erfaringsveien at afgjøre, om det er en god, middelmaadig eller slet Due, eftersom dette hovedsagelig bero paa den Grad i hvilken den er i Besiddelse af den nævnte Egenskab eller Evne til at orientere sig. For at vække Duens Orienteringssands, komme dens Hukommelse til Hjælp og gjøre den fortrolig med Veien og Retningen den har at gjennemflyve, er altsaa dens Dressur en uafviselig Nødvendighed.

Brevduens Anvendelse i den tyske Hærs Tjeneste.

(Ved J. S.)

Om end Kommunikationsmidlerne i vor Tid have opnaaet saa høj en Udvikling som nogensinde, har man dog sine Bestræbelser rettet paa ikke alene at forbedre dem, men ogsaa at finde Midler til at erstatte dem, naar de i Krigstid ere blevne gjorte uanvendelige. Siden den fransk-tydske Krig har man med dette Formaal for Øje især haft Opmærksomheden henvendt paa Luftballoner og Brevduer, der, som bekjendt, spillede en betydelig Rolle under Belejringen af Paris. Saalænge Luftballonen imidlertid ikke fuldstændig lader sig styre i alle Retninger, uafhængig af Vindretningen, opnaar man vel kun vanskelig praktisk Nytte af den; derimod have de hidtil anstillede Forsøg vist, at Brevduen under visse Betingelser kan blive et vigtigt Middel til Forsendelse af militære Efterretninger. Det preussiske Krigsministerium har derfor siden Frankfurter-Freden truffet Foranstaltninger til at indføre dette Befordringsmiddel i den tyske Armé til Brug i Krigstil-

fælde. I „Jahresberichten über die Veränderungen und Fortschritte im Militairwesen“, 7de Aargang, findes der en Beretning om disse Foranstaltninger, hvilken vi gjengive her.

Allerede nu bestaar der i flere befæstede Byer militæriske Brevduestationer, og det er Hensigten, saasnart det nødvendige Duemateriel er skaffet tilveje, at oprette lignende Stationer i alle tydske Fæstninger. Ogsaa enkelte større aabne Byer skulle forsynes med saadanne Stationer, for at der paa længere Linier kan blive indrettet en Slags Skiftetjeneste, hvorved der vil opnaaes en større Sikkerhed.

De preussiske Militær-Brevduestationer have indført deres Stammemateriel fra Holland og Belgien, hvor Brevduesporten i flere Aarhundreder har været drevet livligt. Det er imidlertid ikke let ved Kjøbet af en Due at se, om den er brugbar til Brevbefordringstjeneste. Først ved Anvendelse i Tjenesten viser det sig, hvilke Egenskaber den besidder, eller om de Fordringer, der nødvendigvis maa stilles til en god Brevdue, ved omhyggelig Pleje og Dressur vil kunne opnaaes. Hvad der nu til Dags er bekjendt under Navnet „Brevdue“ er ikke nogen i Naturen forekommende Race, men er fremkommet som Resultat af en af Mennesker ledet omhyggelig Avling. Heraf lader det sig ogsaa formode, at ved fortsat veloverlagt Krydsning, forøget Udvikling af Brevduens Egenskaber kan opnaaes paa lignende Maade som ved Væddeløbshesten, Jagthunden og lignende Dyr.

Man skjælner hos Brevduerne mellem fire Urracer, der adskille sig fra hverandre ved deres særlige Egenskaber: „Maageduen“ der er begavet med en særdeles fin Orienteringssands, „Tumleren“, der udmærker sig ved let Flyveevne, „Carrieren“, hvis særegne Uddannelse af Musklerne paa Vingerne og Brystet gjør den særlig egnet til lang Flugt, og „Mekkaduen“, som forbinder Tumlerens lette Flyveevne med Carrierens Udholdenhed. Ved Krydsning af disse fire Urracer ere de forskellige Arter Brevduer opstaaet.

Mest egnet til Luftposttjeneste er „Antwerper-Brevduen“, en Krydsning af Carrieren og Tumleren i flere Led, og „Lütticher-Brevduen“, et Produkt af Krydsning mellem Maageduen og Tumleren. Ved fortsatte Krydsninger af disse Duearter er der opnaaet endnu flere til Budtjeneste mere eller mindre egnede Arter.

En særlig Farve er ikke egen for Brevduerne; de kunne tværtimod have en hvilken som helst Tegning og Farve, der overhovedet forekommer hos Duerne; men man benytter fortrinsvis de af graablaa Farve, da mørktfarvede Duer ikke under Flugten ere synlige i stor Afstand, og derfor ere mindre udsatte for Efterstræbelser af Rovfugle.

For at blive et godt Bud, maa den unge Due underkastes en omhyggelig Behandling og Afretning. Ved passende Næring maa dens Muskeldannelse udvikles for at Flyveevnen kan forøges, medens Fæddannelse saavidt muligt maa undgaaes. Dernæst maa der foretages Flyveøvelser for at styrke Orienteringsevnen og Hukommelsen saa meget som muligt uden at Duen overanstreges. Ved stadig Øvelse uddannes den til kun ad en bestemt Retning at naa tilbage til det hjemlige Slag. En Due, der f. Ex. hører hjemme i Metz, og er indøvet til at flyve fra Köln til Metz, kan ikke sikkert anvendes til nogen anden Forbindelse end mellem disse to Steder. Af Hensyn til denne ved Fuglenes Ydelsesevne trukne Grændse, har Militærstyrelsen delt Brevduestationerne i to Slags: Hjemstedsstationerne hvor Duerne har deres egentlige Ophold, og Fremmedstationerne hvor de kun forbigaaende blive holdte tilbage for senere at sendes til Hjemstedsstationerne.

Stationerne ere indrettede saaledes, at Duer, der ere uddannede til forskellige Flyveretninger, blive holdte adskilte fra hverandre. Duerne selv ere af den Grund stemplede under Svingfjerene foruden med M. B. S. (Militær-Brevduestation) med Nummer og Flyveretning. f. Ex. M. B. S. Nr. 111 Köln-Metz. Til yderligere Adskillelse og af Hensyn til, at de stemplede Fjer ved Fældning eller paa anden Maade kunne gaa tabt, er Hovedet paa Duerne forsynet med en Plet af Oliefarve, forskjellig efter de forskjellige Linier. Blanding af Duer, der høre til forskjellige Linier, søges omhyggeligt undgaaet, da Fuglene ellers atter maatte indfanges og adskilles i Slagene, hvorefter Sving- og Halefjerene let kunne blive beskadigede.

Militær-Dueslagene ere endvidere indrettede saaledes, at Duerne ydermere kunne holdes adskilte f. Ex. for at forhindre Parring, saaat Hunduen ikke paa Grund af Æggets Udvikling i Legemet, bliver gjort udygtig til Rejse, og tillige for ved Adskillelse af Kjønnene at fremkalde større Iver efter at naa Hjemmet og paa denne Maade altsaa fremskynde Rejsen.

Militærstyrelsen har særlig Interesse i at Duerne ogsaa efter længere Tids Ophold paa en Fremmedstation kan være i Stand til at finde Vej til Hjemstedsstationen. Naar nemlig en Fæstning bliver belejret, maa den være sparsommelig med sit Forraad af Duer og tør kun nu og da anvende dem til Befordring af Depescher. Der kan derfor indtræde det Tilfælde at en Brevdue først efter flere Maaneders Forløb kan blive udsendt, og det kommer saa an paa om Fuglen ogsaa efter saa lang Tids Forløb kan udføre sin Tjeneste. Paa denne Omstændighed bliver der derfor lagt særlig Vægt ved Avl og Ind-

øvelse af de tyske Militær-Brevduer. Hvert Aar finder der Øvelser Sted, i Regelen i tre Perioder.

Om Vinteren bliver de gamle Duer jevnlig løsladte i kort Afstand fra Hjemmet for at flyve tilbage til dette. I Maj Maaned, efter at Rugetiden er forbi, begynder de egentlige Flyveøvelser efter et forud lagt Program og med stedse voxende Afstande.

Det Sted, hvorfra Duerne først løslades, er tjernet 7,5 Km. fra Hjemstedet. . . forøges den med fra 7,5 Km. til 30 Km. indtil den største Afstand der forlanges, nemlig 200 Km., er naaet. Efter hver enkelt Rejse maa Duerne igjen tilbringe nogle Dage i Slaget, for ikke at miste Hjemstedsfølelsen. Ældre Duer, der ere fuldstændig sikre i deres Route og som idetmindste ere to Aar gamle, blive sluttelig holdt fangne i en Tid af omtrent 2 Maaneder i særlige Slag paa Fremmedstationen og da først satte i Frihed.

Til Befordring af Duerne fra Hjemstedsstationerne til de Punkter, hvorfra de skulle løslades, eller til Fremmedstationerne benyttes Rejsekurve, der ere saaledes indrettede, at Duerne i dem kunne faa Føde og Vand. Befordringen skeer med de hurtigste Kurér- og Iiltog under Opsyn af ne Oppasser, som ved Ankomststeder skal lade sine Optegnelser af Tid og Vejrlig bekræfte af Stationsforstanderen. Naar Duerne skulle frigives, udsøges et Sted, der yder fri Udsigt; Skove og dybe Dale undgaaes.

Over hver enkelt Due bliver der ført en Stamliste, en Rugeliste og en Flyveliste.

Formaalet med Stamlisten er at kunne eftergive en Dues Nummer, Alder, Farve, Kjønn og Præstationer. Flyvelisten føres for at den, i Tilfælde af Forandringer i Opsyns og Betjeningspersonalet, kan give de nødvendige Oplysninger om de enkelte Duers videre Behandling og til Bedømmelse af deres Præsteringsevne. Dette sidste er navnlig af Vigtighed ved indtrædende Mobilisering og Armering af Fæstninger, da det da gjælder om at kjende de Fordringer, der kan stilles til det til Stede værende Materiel.

Udførelsen af Tjenesten paa Militær-Brevduestationerne og Bestyrelsen af disse er ikke let. Ganske vist fordrer de med Duernes Pleje, Pasning og Afrettelse forbundne Forretninger ikke nogen særlig Begavelse, men derimod forlanger Tilvebringelsen af et godt Duemateriel og en omhyggelig Dueavl temmelig stor Sagkundskab og rig Erfaring. Bestyrelsen af Brevduevæsenet er overdraget til en tidligere Lærer, der af Krigsministeriet er udnævnt til „Direktør for Brevduevæsenet“ under Overopsyn af Inspektionen for Felttelegrafien. De enkelte Duestationer i Fæstningerne er underlagt Fortifikationsvæsenet.

I Tilfælde af Krig vil Luftposttjenesten blive

indrettet paa følgende Maade: Saasnart Armering af en Fæstning bliver beordret, finder Udvexling af Brevduer Sted. De i Fæstningen hjemmehørende Duer blive sendte til andre Fæstninger og aabne Byer, for, i Tilfælde af dens Indeslutning, at kunne frembyde Middel til at bringe Efterretninger ind i den. Omvendt bliver der til den armerende Fæstning sendt Duer udefra, for at der ved Hjælp af dem kan komme Efterretninger ud af den. Naar f. Ex. Fæstningen Metz bliver armeret, sender den de der hjemmehørende Duer til Dels til Köln, hvor de blive holdte tilbage til der foreligger Nødvendighed for, ved de hjemadflyvende Duer at lade bringe Efterretninger ind i det belejrede Metz. Paa den anden Side modtager Metz et Antal Duer fra Cöln, som forblive i Metz, til de maa tjene til at bringe Efterretninger derfra til Köln.

De Duer, som blive tilsendte en armeret Fæstning udefra, maa anbringes i særlige snevre Slag, hvis Vinduer ere indrettede saaledes, at Duerne ikke kunne indpræge sig et Billede af Omegnen, som ved deres senere Afrejse til det gamle Hjem kunde forvirre dem.

Bestyrelsen af Brevduestationen i en armeret Fæstning bliver underlagt en Officer, der særlig har at sørge for, at de ved Hjælp af Duerne indgaaede Depescher kunne blive overgivne Kommandanten uskadt. Kun denne er berettiget til at aabne Depescher, ligesom der kun efter hans Ordre tør sendes Depescher ud af Fæstningen.

Hemmeligholdelsen af en udefra kommende Depesche er ikke let for Fæstningskommandanten. Den samme Depesche bliver nemlig, for at opnaa den størst mulige Sikkerhed, betroet til mindst fem Duer paa én Gang, og en af dem kunde altsaa let tilligemed det den betroede Budskab falde i fremmede Hænder. Men selv om alle Duerne rigtig vende tilbage til Slagene og ere blevne betriede for deres Byrde, er der endnu tilbage, først at forstørre den ved Hjælp af en *Laterna magica* eller en *Loup*, hvis den er fremstillet ad mikrofotografisk Vej, og dernæst at deschiffere dens Indhold, og til disse Arbejder maa Kommandanten nødvendigvis benytte andres Hjælp; derved bliver den Kreds af Personer, for hvem Indholdet bliver bekjendt, uvilkaarligt forøget, og Kommandantens Omsorg maa derfor gaa ud paa, at den ikke kommer til at bestaa af andre Personer end dem, der ere inddragne i hans Fortrolighed.

For hver Befordring af en Efterretning bliver der beregnet fem til sex Brevduer; hertil kommer en Afgang af en Due ved Sygdom eller Død, saa at Tallet 7 er Devisoren, ved hvis Anvendelse i det samlede Tal af de i en Fæstning til Stede værende

Duer, det Antal Rejser, der kan udføres fremkommer. Naar f. Ex. Fæstningen A raader over omtrent 200 af de i Fæstningen B hjemmehørende Duer, kan der udføres omtrent 30 Rejser fra A til B. Er Forraadet af saadanne Duer udtømt, maa Luftpostforbindelsen mellem de to Fæstninger betragtes som afbrudt, da det vel næppe tør anses for muligt at bringe Duer fra B ind i A. For derfor ikke for tidlig at miste sin eneste Forbindelse med Omverdenen, maa Kommandanten i en Fæstning være overordentlig sparsommelig i Anvendelsen af den ham ude fra betroede Bestand af Luftbude og samle de mindre magtpaaliggende Depescher for at afsende dem paa én Gang.

Med Hensyn til Luftpostforbindelsen ude fra til den belejrede Fæstning gjør ikke ganske det samme sig gjældende. Naar f. Ex. Fæstningen B har afsendt samtlige fra den belejrede Station stammende Duer, kan denne maaske igjen befordre dem ud ved Hjælp af Luftballoner, saaledes som det skete i Paris, da den i 1870—71 var indesluttet.

Depeschebefordring ved Hjælp af Duer, finder Sted paa den Maade, at Fuglen fører Depeschen, der ved Hjælp af Mikrofotografering er overført paa en Kollodiumhinde, med sig i en Pennefjer, den almindelige Postbrevtaske tør Luftbude. Pennefjeren der til Beskyttelse mod Luftens Fugtighed, er lukket med Voxpropper, maa syes fast til en af Duens Halefjer. Anden Maade at befæste den paa er umulig. Hermed maa man imidlertid gaa frem med stor Forsigtighed for ikke at løse den Fjer, der skal bære Pennefjeren, hvorved den let kunde gaa tabt under Rejsen, — et Tilfælde, som i Forvejen meget let kan bevirkes af alle Slags ydre Uheld f. Ex. ved at Duen angribes af en Rovfugl.

Erfaringen vil efterhaanden vise, om de i Foranstaaende nævnte Forskrifter om Behandlingen af Brevduevæsenet til enhver Tid er udførlig i Praxis, og paa hvilken Maade de ved Organisationen endnu klæbende Mangler kunne blive afhjulpne.

TRAINERINGS-LISTE

för

Brevdueforeningen „Kjøbenhavn“s Kapflyvninger i 1883.

Sted:	Tid:	Afleveres:	Sted:	Ledsages af:
Fra Slukefter pr. Vogn	Fredag d. 1. Juni	d. 1. Juni Kl. 7 Morg.	ved FrueK.	Bestyrelsen.
„ Brøndshøj „ —	Søndag d. 3. —	d. 3. — „ 7 —	„ —	—
„ Damhuskroen pr. Vogn	Torsdag d. 7. —	d. 7. — „ 7 —	„ —	—
„ Glostrup „ Bane	Søndag d. 10. —	d. 10. — „ 7 ¹ / ₂ —	„ Baneg.	Hr. P. Sørensen.
„ — „ —	Onsdag d. 13. —	d. 13. — „ 7 ¹ / ₂ —	„ —	„ Gjessing
„ Taastrup „ —	Søndag d. 17. —	d. 17. — „ 7 ¹ / ₂ —	„ —	„ P. Sørensen.
„ Karlstrup „ Vogn	Onsdag d. 20. —	d. 20. — „ 6 —	„ FrueK.	Bestyrelsen.
„ Kjøge „ Bane	Søndag d. 24. —	d. 24. — „ 8 ¹ / ₂ —	„ Baneg.	Hr. Ryder.
„ Faxø „ —	Torsdag d. 28. —	d. 28. — „ 8 ¹ / ₄ —	„ —	„ Gjessing.
„ Landby „ —	Tirsdag d. 3. Juli	d. 2. Juli „ 6 ³ / ₄ Aften	„ —	„ P. Hansen.
„ Vordingborg „ —	Søndag d. 8. —	d. 7. — „ 5 —	best. senere	„ P. Weikert.
„ Orehoved „ —	Torsdag d. 12. —	d. 11. — „ 5 —	ved Baneg.	„ Oluf Jensen.
„ Eskildstrup „ —	Tirsdag d. 17. —	d. 16. — „ 5 —	„ —	„ P. Sørensen.
„ Nyekjøbing „ —	Søndag d. 22. —	d. 21. — „ 5 —	bestemmes senere	—
„ Gjedsser Fyr „ —	— d. 29. —	d. 28. — vil nærmere blive bestemt.	—	—

Til Landskrona.

Sted:	Tid:	Afleveres:	Sted:	Ledsages af:
Fra Slukefter pr. Vogn	Søndag d. 29. Juli	d. 29. Juli Kl. 6 Morg.	ved Frue K.	Hr. P. Hansen.
„ Klampenborg pr. Dampskib	Onsdag d. 1. Aug.	d. 1. Aug. til første Dampsk Afg. ved Havnegade	„ —	„ Gjessing
„ Skodsborg „ —	Søndag d. 5. —	d. 5. —	„ —	„ —
„ Vedbæk „ —	Onsdag d. 8. —	d. 8. —	„ —	„ —
„ Sundet pr. Baad fra Vedbæk	Lørdag d. 11. —	d. 11. —	„ —	„ —
„ — „ —	Tirsdag d. 14. —	d. 14. —	„ —	„ —
„ — „ —	Torsdag d. 16. —	d. 16. —	„ —	„ —
„ Landskrona pr. Dampskib	Søndag d. 18. —	d. 17. — sidste	„ —	„ N.G. Calberg